

VIAȚA LUI ADRIAN ZOGRAFI

CASA THURINGER

INTRODUCERE

Cu apariția acestui prim volum în editura „Cartea Românească”, mi se realizează o veche dorință : aceea de a ceda și în România, cum am făcut la Paris, exclusivitatea publicării cărților mele unei mari case de editură, care să poată într-o zi să prezinte cititorului român colecția întregii mele opere literare, frumos tipărită.

Bîntuie azi, cum nu s-a pomenit niciodată, o mare neporocire în lumea scriitoricească și în cea editorială. Scriitori și editori, deopotrivă de importanți în viața literelor, sacrifică totul interesului bănesc. Aproape nu există autor care să nu alerge acolo unde i se dă mai mult, schimbându-și editorii cum și-ar schimba amantele. La rîndul lor, atotputernicii stăpîni ai tiparului nobil nu visează decât cai verzi pe pereți sau, mai precis, zilnic tiraje amețitoare. Au apăs, poate, pentru totdeauna vremurile cînd La Bruyère oferea gratuit manuscrisul „Caracterelor”, primului său editor, care îi era și prieten, iar acesta risca să se ruineze tipărindu-l. De cînd s-a constatat că și literole pot fi o întreprindere bănoasă, care pricopsește din vreme în vreme pe cîte cineva, nimeni nu mai vrea să-și aducă aminte că arta adevărată cere sacrificii, că succesul unei opere literare nu trebuie confundat cu acela al unui pîpun „Cadum” că scriitorul nu e totdeauna un om care n-are nimic de spus și că un editor, pe lîngă interese materiale de apărat, mai poate avea și misiuni de îndeplinit.

Dar astăzi suntem cum suntem și nimic nu se mai poate întoarce spre un idealism de mult răposat. Totuși, nici

mentalitate de brinzari nu putem avea. Oricît s-ar înverșuna în epoca noastră autori, editori și public să umilească literatura — reducînd-o la nivelul unei simple meserii lucrative, lipsită de orice misiune nobilă și atîrnînd în întregime de tapajul reclamei — gîndirea tot va sfîrși prin a învinge disprețul ce-o copleșește și a se impune.

Am greșit și eu, la început, luat de curent. Am încercat marea cu degetul, izolînd pe la diverși editori francezi cîteva lucrări, dintre cele mai bune. Rezultatul e că astăzi aceste cărți nu-mi mai produc nimic, ucise înainte de a fi trăit, iar lectorul nu mai poate să și le procure, reeditarea lor izolată fiind aproape imposibilă.

În țară însă n-am făcut nimic ca să merit împrăștierea cărților mele, așa cum se văd editate azi. N-am alergat după nici un fel de chilipir, ba chiar am propus mereu un contract de exclusivitate, acceptînd bucuros partea mea de sacrificiu.

N-am fost înțeles decît, acum în urmă, la „Cartea Românească“, de care mă leagă un angajament temeinic. Sper că el va da roadele așteptate : adică reunirea întregii mele opere într-o singură colecție, frumos prezentată. Dacă ingratitudea vremurilor îmi va cere, în acest scop, să fac concesii materiale justificate, le voi face oricînd. Rog să mi se respecte această dorință și în ziua cînd nu voi mai fi, sacrificîndu-se interesul material, celui moral.

*

Aș fi avut multe de spus, în această introducere. Reaua stare a sănătății nu mi-o îngăduie. Lucrez, măcinat de febră și silit de nevoia de a-mi cîștiga pîinea. Totuși, cîteva explicații sunt necesare.

După cum se vede, volumul de față e întîiul dintr-o serie, care ar putea să cuprindă vreo duzină, dacă aș avea zile să-mi duc opera pînă la capăt.

Carē e acest capăt ?

E Viața lui Adrian Zografi. În jurul acestui personaj gravitează tot ce-am povestit pînă acum și voi mai povesti. El e tipul lucrătorului idealist, cu oarecare cultură de autodidact, cu oarecare talent de scriitor și cu mult spirit de independență. Această din urmă particularitate

— aderărat betesug într-o epocă de totală abdicare a personalității, cum e a noastră — îl pune pe eroul meu în conflict permanent cu acei care ar trebui să-i fie tovarăși de revoltă, dar care, din motivul sus-numit, îi devin pe nesimțite dușmani înverșunași.

Cum Adrian a trăit prin multe părți ale pământului și s-a amestecat printre tot felul de oameni, istoria vieții lui e mai curînd un film episodic decît un roman, mai ales că faimoasa „psihologie“ e cu totul absentă. Năzuiesc să înșățiez contemporanilor mei o vastă frescă realistă, prea puțin ilustrată cu acel soi de „documentație“ care e la îndemîna oricui și nu dovedește nimic, ci bizuindu-se mai mult pe elementul autobiografic, pe faptul trăit, cunoscut de toți și care nu poate fi contestat autorului, decî nici eroului său.

Acesta din urmă nu va fi deloc modelul luptătorului „idealist“ contemporan, așa cum îl vedem reprezentat de cele două tabere de la extrema stîngă și de la cea dreaptă, după cum nu va semăna nici tipului anost și anacronic de la mijlocul acestor extremități. Adrian e un exclus al tuturor curențelor sociale din vremea noastră, un singuratic. Așa că felul lui de a gîndi nu va avea ecou decît mult mai tîrziu, atunci cînd extremele de azi își vor fi dat toată arama pe față, în materie de „idealism“, și cînd se va simți nevoia de a reacționa împotriva lor.

Din punct de vedere al originalității operei mele, e evident că nu pretind să fiu profet în țara mea, nici să fac figură de autor român. Sunt un autor care e nevoit să evite orice formă națională dat fiind că scrie într-o limbă străină. Cu totul altfel aș face o carte, dacă aș ști că o destinez librăriei românești. De aci, scăderea fatală a originalității lucrărilor mele, opuse celor ieșite din pana confrăților mei români.

Încerc să fac o largă adaptare, tot respectînd textul francez. Cîte dificultăți am de învins, n-o vor ști decît acei care ar avea răbdarea să confrunte, linie cu linie, ambele texte. N-aș putea spune în ce măsură am reușit să fac să nu se simtă că e o traducere, nici de cîte ori am păcăluit împotriva limbii noastre.

Cred, totuși, că cu greu ar putea cineva să mă traducă mai bine decât am făcut-o singur. În orice caz, dacă mi-e scris să n-am răgaz să mă redau eu însumi limbii mele materne, ar fi bine ca adaptarea de față să fie luată ca model, măcar în părțile unde dovedesc că o traducere bună nu se poate obține uneori decât cu prețul unei curajoase violări a originalului.

PANAIT ISTRATI

Nisa, 1 decembrie 1933

Înghemuit pe un scăunel, într-un colț al acestei spațioase bucătării de mare casă burgheză, tânărul Adrian sta nemișcat și părea că trage cu urechea la ceva ce s-ar fi petrecut în sufletul lui. Era cu totul preocupat, de un ceas de când se afla acolo. Mamă-sa îl adusese, ca să-l bage la stăpîn, „băiat de alergătură“, și cu toată ora matinală, biata femeie începea să se neliniștească de multă puțin cuviincioasă, după părerea ei, în care încremenise fiu-său, tocmai acum când trebuia să-l înfățișeze stăpînilor.

„Doamne, tare-i silnic ! gîndea ea, privind-și odrasla și stînd smirna, lipită de perete. Băiatu' ăsta n-o s-ajungă la nimic !“

Spălătoreasă în casa Thüringer, de ani de zile, mama Joita știa că, dintr-o clipă într-alta, „coana Ana“, nevasta d-lui Max Thüringer, avea să năvălească în bucătărie, cu drotul în mînă. Ea se va așeza, ca de obicei, la ușa mașinei de gătit, stînd chiar pe acest scăunăș pe care Adrian și l-a însușit fără voia nimănui. Și acolo, gura-livă ori posomorită, după cum îi erau toanele, coana Ana petrecea o jumătate de ceas, ca să facă trei lucruri deodată : să-și încrețească părul, să-și bea cafeaua cu lapte și să întocmească, în înțelegere cu mamă-sa, bucătăreasa casei, felurile de mîncare ale zilei. Apoi, gătită, gingașă, pleca la piață însoțită de un servitor.

Adrian habar n-avea de toate acestea, dar simțea, din vreme în vreme, că mamă-sa nu era mulțumită de dînsul. El n-o privea. Sta cu ochii pironiți în pămînt, la picioarele lui, unde mii de amintiri, mii de simțăminte felurite, contradictorii, cînd vesele, cînd triste, se perindau ca în vis. Totuși, el zărea picioarele mame-si, care își schimbau des locul, nerăbdătoare.

„Te pomenești c-o fi vrînd s-aștept și eu ca dînsa, în picioare !” își zicea el.

Din respect pentru cine ?

Stăpînii — cei doi frați Thuringer — nu pot veni la bucătărie. Sunt niște „domni” prea mari ; și „țepeni ca toți nemții”. Să fie din respect pentru „madam” Carolina, mama coanei Ana ? Sau chiar pentru coana Ana ? Ori pentru Mîtzi, sora acesteia ?

Haida-de ! Pe toate trei, astăzi stăpîne de „casă mare” și femeii cumsecăde, dealtfel, Adrian le știa de mult, dar pe atunci nu le cunoscuse ca pe niște „cucioane mari”.

Cu șase ani în urmă, copil de-abia scăpat din cursul primar, locuise împreună cu ele în aceeași casă din Piața-Săracă. În vremea aceea, „madam” Carolina tocmai își pierduse bărbatul, „domnul” Müller, fost mecanic pe primele locomotive sosite în România, apoi pensionar și paralytic. Adrian admirase mult gravitatea acestui bătrîn care, înțepenit în jîțul lui, citea ziua și noaptea *Berliner Tageblatt* și *Frankfurter Zeitung*.

Sărăcia domnea pe-atunci în familia Müller, dar Adrian observase că la nemți sărăcia putea să fie demnă. Nu se pomenea la ei haine rupte sau murdare, așa cum vedeai la „ai noștri”. Iar cîrpelile, totdeauna iscusite, greu de descoperit. Cît despre bucătărie, cu sume de nimic, „madam” Carolina reușea să făurească gustoase mîncăruri, ba chiar și prăjituri.

Totuși, mizeria hărțuia din ce în ce mai tare pe biata văduvă și pe cei patru copii ai ei, trei fete și un băiat, dintre care nici unul încă nu-și scotea pîinea. Trăiau cu toții, îndatorîndu-se pe unde puteau. Se imprumutau pînă și la mama lui Adrian, cea mai sărmană dintre văduve. Apoi, datornicii, mai ales băcanii și brutarii, deveniseră agresivi. A trebuit să vîndă din mobile, una cîte una, ca să aibă ce mîncea.

În sfârșit, lăsând toată rusinea la o parte, Ana, cea mai în vîrstă, hotărî să intre servitoare la frații Max și Bernard Thuringer, mari exportatori de cereale, la Brăila, oraș în care se desfășoară cronica noastră și, în vremea aceea, port clocotitor de activitate.

Ne aflăm în primii ani ai acestui secol.

Norocul veni fără întîrziere să răsplătească bărbăția tinerei și frumoasei Ana Müller : după șase luni de serviciu în casa Thuringer, domnul Max, șeful casei, luă în căsătorie pe blonda guvernanta a gospodăriei lui.

Acest gest, foarte natural la oamenii civilizați, închise cîteva uși domnului Max și făcu puțin scandal printre bogătașii de baștină ai urbei, mai toți scoborîtori din vechili ai boierilor de altădată.

„S-au bosumflat ? — Atîta pagubă !” își zise fericitul soț, foarte „filozof” și nicidecum veninos, cu atît mai mult cu cît era amarnic de miop și-l lăsau rece toate zimbetele batjocoritoare ce-ar fi putut să-l întîmpine prin oraș. El își purtă mîndra peste tot și o duse s-o plimbe chiar la Viena, la Berlin, la Veneția și pe Coasta de Azur.

Doamna Thuringer, din parte-i, știu să-și păstreze bunătatea și modestia. Ca și mai înainte, ea nu lipsi o zi de a-și face singură „coșnița”, se mulțumi numai cu o servitoare, pe care o ajuta voinicește să ducă la bun sfârșit treburile unei gospodării atît de mari și făcu din propria-i mamă bucătăreasa casei, cu toate opunerile soțului său.

Netăgăduit, „madam” Carolina nu fu singura care își urmă fiica la Thuringer, îndată după căsătoria acesteia, ci aproape toată familia Müller veni să-și găsească lângă Ana mai mult un azil decît o ocupație. Acest eveniment puse în mișcare mecanismul îmbîcsit al vieții monotone a celor doi holtei. Un mare număr de fuste voioase, miroșind a curățenie, aeriseau toată casa cu neîncetatele lor du-te vino.

Da, miroseau plăcut, afară de aceea a bătrînei bucătărese, care, neavînd decît una și iubînd mult „schnapsul”, se cam scăpa pe poalele rochiei, cu care mătura cîmîntul bucătăriei. Dar „madam” Carolina nu părăsea domeniul ei decît ca să se ducă să se culce, așa că nu făcea supărare nimănui.

Ținându-și genunchii în brațe, Adrian privea cu milă la această rochie prea lungă, ce se țira de colo-colo, și o găsea mai păcătoasă chiar și decât acelea pe care biata nemțoaică le purta în toiul cumplitei mizerii din Piața Săracă. De ce ticăloșia asta ? Probabil, din nepăsare. În prezent, „madam” Carolina își puneă tot sufletul în păhărelul acesta de „schnaps”, care, dealtfel, i-a fost drag totdeauna. Greoaie, suferind de reumatism, ea prepara cafeaua de dimineață, din care gusta din cînd în cînd, dar mai des alerga pînă la cămară, unde trăgea o dușcă de rachiu pe furis.

— Madam Carolina ! zise deodată Adrian, de ce nu ții sticla cu rachiu lîngă dumneata ? Te vei fi temînd poate de fata dumitale ?

La auzul acestei enormități, scăpată fiului ei, mama Joița scoase un țipăt de spaimă, dar madam Carolina se duse să-l sărute pe frunte :

— Tu ai fost totdeauna băiat de treabă. De acum încolo, tu ai să-mi cumperi „schnaps”, nu-i așa ?

— Desigur. Și mai bun decât ăsta, care pute.

— Hm ! Ești nostim. O să vedem dacă ai să poți rupe Anei destui gologani, ca să cumperi din care nu pute. N-ai idee cît a devenit de zgîrcită, de cînd are bani.

Adrian voi să răspundă, dar servitoarea intră, și el se gîndi atunci cu totul la altceva. Văzu înția fustă curată a casei, o unguroaică de douăzeci de ani, frumușică, grăsună, cu carnea albă și răsfrîngîndu-se de peste tot, în îmbrăcămîntea-i sumară de dimineață. Ea roși tare, la vederea acestui flăcău de o etate cu ea, își acoperi sinii mari și zise, ca să zică ceva :

— Iaca. Sufrageria e gata. Boierii n-au decît să se scoale.

Apoi ca să-și învingă sfiala pe care i-o provoca prezența neașteptată a tînărului, întrebă pe mama lui Adrian, pe care o cunoștea bine :

— E băiatu' matale, țăță Joița ? Frumos flăcău ! Am să mi-l fac logodnic.

Buna mamă fu măgulită să audă că fiul ei e un „flăcău frumos”, dar răspunse cu o strîmbătură la ideea de a-l vedea însurîndu-se cu o servitoare. Așa ceva, numai

nemților bogați poate să le trăsnească prin cap. Dar Adrian al ei trebuia să se căsătorească cu o fată „de familie” și cu zestre. În privința asta, ciocoi ori calic, toată lumea la noi gîndește la fel.

În privința asta, Adrian nu gîndea nimic, n-avea nici o idee preconcepută. Ba chiar se întreba uneori de ce oamenii amestecă ideile cu carnea poftitoare? Cum poți să vorbești de căsătorie, de zestre, de condiție socială, de inteligență și de cultură, cînd nu-i vorba decît de carne pătimașă?

Netăgăduit, din ale cărnii femeiești, Adrian nu cunoștea încă decît culoarea și mirosul, dar acestea îi ajungeau ca să-și dea seama că, deși avea capul plin de gînduri, devenea un mic animal supus, de îndată ce o femeie tînără îi biciuia vederea cu strălucitoarea ei comoară trupească. Ah, în asemenea momente, la atingerea acelei mîini nevăzute, el se simțea gata să leșine de plăcere. O bogată parte din el se golea cu violență, ca să facă loc unei alte părți, cu totul deosebită, dar la fel de bogată. Se nimicea în el o grea comoară de gînduri tumultuoase, care forma baza vieții sale intime: frumusețile din cărți și din natură, prietenie, năzuinți, idei de dreptate socială, întreaga-i avere, adunată cu două brațe de băiat sărac, se eclipsa pe loc. Pentru un moment. Și ca să facă loc unei vijelii devastatoare ce debuta cu gingășie, ca o adiere plină de mîngîieri: avîntul impetuos către această comoară trupească a femeii. S-o atingă doar cu un deget; cu mișca, și uneori, poate, să-și lipească de ea obrazul inflăcărat.

Nu cerea nimic mai mult. Nici nu știa din ce era făcut acest „mai mult”. Căci firea lui pasionată nu admitea ca „totul” să se reducă la acea experiență vulgară cu care putea să se laude orice pușlama și pe care el o judeca prea banală, prea mărginită, prea lipsită de exaltare. Nu! Camarazii lui, ori nu știau nici ei nimic, ori erau incapabili să-l facă să întrevadă întinderea pasională a acestui act final. Oricum ar fi fost, el respingea cu dezgust descripțiile ce i se făceau. Ele erau prea grosolane, adesea josnice și, uneori, chiar injurioase. Femeia era umilită, redusă la rangul de obiect de plăcere, sclava bărbatului. Sau se făcea din ea un dușman, un tiran.

Ea nu era nici una, nici cealaltă. Pentru Adrian, femeia era o tovarășă a omului, voloasa lui complice ori parteneră. Și mult, mult mai dragă decât el, în ciuda tuturor mizeriilor pe care această pasare le comporta. El o vedea bogată de culori, de linii delicate, de forme voluptuoase, de finețe senzuală. Ea era giuvaerul existenței barbare. Acesta putea să fie bun, puternic, vâl, viteaz, dar nu punea prima calitate a ființei umane în materie de sensibilitate grațioasă.

O femeie, făcând pe lângă un bărbat, putea să-l facă feroc și să-l facă o amant re-nescărsă, numai învâluindu-l cu grația ei. Râsul și plinselele unei femei amantesc neîncet. Căci mai la moasă vîntul a vîrții umane - copilărie. Putea și femeia să te facă să simți că femeia nu e făcută pentru a te face să te simți.

Astfel, Adrian vedea în femeie cea mai vie dintre toate operele de artă. Și adesea, ferat de locul enorm pe care femeia îl ocupa în sufletul lui, el se întreba dacă băcuria ce se îndalța din ea nu făcea tot mai multă viață și simț a călătoriei către paginile de Balzac, că, rubind ea toată pasiunea lui, el se simțea pe Mihail, sau desfătându-se într-o zi de libertate totală pe malul Danubei lui dragi.

În toate aceste momente de existență, pas, născut, trebuia să aiba același trunchi și aceeași înălțime, în zădărnici. Căci începea să simtă că toate îl înălțau și-l bucurau deopotrivă. O iubire, cînd locul altuia, născut, mîșcarea furtivă, dîmpotrivă, cîmpotrivă, se arînduie, îl înmădă. Ceva și mai mult, prin natura lui profund deosebită, aceste pasări, mîșcarea și născut, a cărei înălțime, otrăvite, născut, născut.

Adrian observa că servitutea născut, născut, grație. Era născut, născut, cu înălțime și carne albă. El o dăruia un moment, apoi cochetău-le cu pașii grațioși îl lasa nepăsător. El se ghemui și mai mult pe scaunul și se gândea la Mihail, la vîntul lui lecturii, la libertatea pe care avea să o aibă peste un moment.

Grădă că o să fie servitor născut, pașii, da, el căuta să si facă inima bună. La prima urme, trebuia să-și câștige pașii. Și apoi, ca bărbat de alergător, născut să fie ca în păsări, ei mai mult pe-afară prin oraș prin poartă.

În cele luncuri și cu atât mai curioasă și mai frumoasă, se-
cundă a lui... T... r... și...
„Văd” în haionul acela ca dacă n... e pe
c... a... Cam va face oare bătaie...
început cu cinste ?

Adrian făcuse chemat toată cîmă clopotul liceului vecin
cena imediat în casa : oia opt. În casa... se mai
... o femeie care sîc... apăsă sîmț... Ana, în
... înmăscată, poartă formecă... în rochia ei de
... bogată în culori vii, se arăta patrunzătoare de domnia de
... de domnă, serioasă. Ea lua pe Adrian la răspundere :

— Iată, dragă băiețule, în băcua și condoarele de
... pas în cadru... precum și cele două cerșetări
... și cea de servitor. Apoi, argintăria și alunga-
... Asta este treaba ta zilnică și nu i pașni. Trebuie să
... ca pe... nepotabil. Dar vei fi ras-
... An obținut de la domnul Max să îți se plătească
... mure sclăvii acordat până azi unui băiat ca tine :
... de lei pe lună și totuși înreșneră, ca a masă,
soălată !

Și decodată se porni pe un rîs nebun, rotind pînă la
... cu tînașă padă... la-își făcea la mîna. În
... era, pareă o fată de... am, alina de se
... la ca... și n... !

„Medam” Carolina interveni gravă, aproape furibundă :

— „Ca a, masă, spălat și... Și... mai ce ? Na-ți e
pusne ?

— Și de ce mi-ar fi rău ? răspundea, aproape înz-
... Am vrut să spun că Adrian va mai avea și...
... m-a făcut să mă gîndesc la altceva. Ce, na-ți înre-
... ?

— Na, nu ! Te gîndești cam prea des la altceva-a-a ?
... „doamna Thauringer”, și asta îmi dă se-
place, iaca !

Ana, potolită, melancolică, se întoarse către fiică :

— Haide, Adrian ! ia panielul și însoțește-mă la piață.
Vrei ?

„Te-aș însoți chiar și în iad”, se gîndi Adrian. Dar răs-
puse :

— Dacă trebuie...

Un aer de reproș întunecă privirea tinerei femei în-
tristată, mătăchită :

— Cum aceea trebuie ? Nu ! Este de loc ! Sânt
lămaș la poartă ! În aa totdeauna, Dar ! i n-avem nimic
de putut ! și apoi, m-ar plăcea să mă însor ! Așa de
ce te-am pusă ! Însă la ce ?

Și, odo să plece ! Alina n-are drumul, părăsindu-
du-și ! Cum a putut să-și ia pe o asă ! Așa găsim !
Ana în bătaia ochilor ei !

— Ha ! ! ! Așa ! ! !

El doborâș, cu toate acestea, medita, cu coșul !
E simplu ! în marea femeie ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
femeie ! Soare ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
Așa ! ! !

El doborâș, cu toate acestea, medita, cu coșul !
pentru el un zvon de căsătorie ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
pădărele ei ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !

În camera, unde se desșese, se căsătorise, o se pă-
pută de pe care puse piciorul la gât ! Așa ! ! !
Odă ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
greul proveni de munda ! Așa ! ! !

Alina ! ! ! Că ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
sa pân ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
Așa ! ! !

Na ! ! ! Așa ! ! ! Sânt ! ! ! Așa ! ! !

Eu voiam să spună că nu mă aveam !

Ana, pînă ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !

Na ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
Așa ! ! !

„Ha ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
Așa ! ! !

În momentul acesta, vocea domniței ! Așa ! ! !
galeria ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !

— Mă ! ! ! Mă ! ! ! Lăptele ! ! ! Așa ! ! !

În speșea nevestei ! ! ! Așa ! ! !

— Poftă ! ! ! exaltă ! ! ! Ana ! ! !
sau pînă ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !
odată cu păcat ! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !

! ! ! Așa ! ! ! Așa ! ! !

— O să mă ocup eu de ea, doamna, zise Adrian. Am grijă, puieten, bun tinichigiu. El o să-i vie de hac.

— Ați apucat să mînceați, barem? întreba Ana pe bădu-său.

— Deloc! Nici Bernard, nici eu. Cum să mîncăm, cînd laptele miroase a gaz? Și murim de foame amîndoi! Servitoarea tîna mai trecea pe lângă ei. Ana îi trase un pînă la

— Imoculo! Știu bine că lampa din sufragerie curge și că pe ai cana cu lapte sub polcandă?

Max o dezmierdă pe obraz.

— Nu te supăra, Maus! De asta dată, ne vom mișca și noi, unt și cafea neagră. Cine e tînarul acela?

— E Adrian, desigur, care țineam viața, fîlă spălată de apă caldă. Te prezint: el va fi băiatul nostru de gînduri.

Max Thierger era un tânăr al cărui venit cu puțină vreme în urmă se pierduse. Ca să dîstăga lăsatul de tot, în Adrian, el tîcea și-și vîre aproape sub nas cele două pînă la ochi, ca ochii săi să se pună în permanență

— Poate bine căpoia el cu bunătate. Căci, dacă nu se găsi, să ne scape de paco, țea asta de gaz care cu geamul se călzele.

Din strada Grădina Publică, ca să se ducă în Piața de Cîmp, Ana o lua pe bulevardul Carol. Nu e drămu, cel mai curat, dar bulevardul acesta e poartă unie în lume, pînă la de aer, de căi și de spațiu pe care o cuprînde. La grîdina Cîmpului Eliza din Paris și încă pe-atîta de lung, el e un bulevard de două națiuni, de șaguri de căsuțe, aproape ca în fiecare țară pe atîta, dar avînd fiecare fizionomia ei, propriile gînduri ei, zornălele ei. Ai fi zis că erau niște lămpăre, niște lămpăre, stînd într-o lungă linie de-a lungul trotuarului. În companie cu zăpezile, soarele, cerul albastru, și cu cerul albastru, într-o linie, el mergea mult timp ca pe o linie.

Adrian făcuse recunoștință. Anei, de-a fi lăsat călăuza aceasta, și mai, draga lui, a a căte avea Brăila. Mergînd spre țigăni, el dîstăga și pînă la lui, el nîstăga cam să-și mai

Apoi o slăbi din ochi, reluând drumul, fără să mai se oprită să caute.

— „Dacă” se gândi Ana. Spunea drept mă-sa că nu se vede cum îi petreze nopțile citind. Se vede!”

Nu se vedea nimic, bineînțeles, dar tinăra stăpîna nu-si putea explica astfel caracterul pînă la urmă al ei servitor.

— „Da — îi zise Adrian, rectificînd o gîndire din dimineața aceea — da, mama nu poate întîrece furtuna pe care o poartă o femeie grasă. Și totuși... Cite n-o întrec!”

Îl simțea o lovitură în inimă, de cîte ori constata zădărniciu un sentiment. Lui îi plăcea să vada în toate absolute. De la țara vreanua dintre avînturile lui, îi lăsa în urmă o gîndire a căror amaraclane n-o putea învinge. Rana o purta de nevindecat.

Apoi, de ce trebuia ca Ana să vorbească de acea stupoare chesane de „leșia”, tocmai în clipa în care ea îl căuta să-l „fericească”? Li n-a-i cerea nimic, nici macar să-l

„dă” — putea marea și ori o mîneacă a blazer. Dealtfel, pe el îl nădăruie, ca de-aiași plăcere, vestimentele secrete de corp. Caci, venind de la ea, care era un model de „leșie”, el mai nădăruie la ra il facea fericească. De ce, nu se vorbea de „leșia”?

Ana îi pînă la acele gînduri triste, pe care, de altminteri le ținea. Observînd tăcerea lui prelungită, îi zise:

— „Și de ce era mama așa de furioasă? Are necaz pe cine, fiindcă mîi bantăște.

— Ce bantășala?

— Un amant.

— Și a, într-acesta?

— Da’ de unde! Un flat, asta-i tot, și iar!

Și cine-i fatul acesta?

— O să-l vezi numai decît la piață. E un profesor de matematică.

Sper că n-o să te acosteze pe strada! În cazul acesta, prefer să nu fiu de față, mă întorc acasă.

Și se opri.

Ca il apucă de braț, rîzînd:

— Nu cumva ești amorezat de mine?

Amorezat? Na! Amorezat e profesorul d-tale de matematică, așa cum ar putea să fie amorezați caruții.

de alinau, de ce nu? Pentru mine, d-ta ești ca totul alt-
ceva. Ceva ce n-ai putut a fi pentru ea. D-ta e tu, vei fi. E
când, izvorul de energie care mă face să suport stăru-
irea de servitor în casa d-tale, și aceasta, e-o vei voi să
nu vei voi-o, căci nu ți-e nimic. Ceva ce i-a ea, nimeni
nu mi-o poate refuza.

De data asta, Ana fa mențiunea că nu putea să-și de-
seama dacă Adrian îi făcea complimente ca i-i făcea de ea
Totuși, comparându-l cu numeroșii ei curtezani, putea să
constate că Adrian era singurul tânăr care îi vorbea cu
față atât de înspănată, o privire atât de profundă. Se simțea
măgărită, ca și îl considera ca pe un băiat foarte înstărit
de servitor. Și, voind să îl minuneze, comanda-i pe
păpușă să se arunce în zăpezile și atingându-i în
obrazul ca vântul de getelor înmanu atea.

Tu îmi amintești un personaj dintr-un roman
intitlat *Magistrea Sa Bănuț și Alina Sa Amantă*

Adrian o privi acriș și zise:

„Nu-ți amintești nici pe d-aele, d-ta ești ca o aia, tot
îmi ești dragă ca și îmi sărzi ca ochii tăi mari, albaștri
ca gogorile din obază, și ca cele două răduri de mărge-
lăe ale dinților tăi laț de ce-aș munci, la o rădă,
măci trimate, ba sunt gata să rabd să fiu acotă și de
profesoara de gimnastică din lume”.

Dacă îți plac romanele, îi zise el, da-mi voie să
le procur eu din na mai, pene mână pe toate „Magistrea
și Alina-le” asta în fașe de. Asta s-a tot tot pe
bănuț sau bănuț de păvăle.

În epoca aceea, cam pe la 1900, Pata-Moară din Bănuț
era un spectacol de mină de penchei unui poet, și
avântul la el al unui poet. Nu putea să merita de
omnă, dar se ci văzai că, săd mai era ad văzai că

Tatane, toate Bănuțoare, cu unora obrazul și la fa-
mă, cu privirea strengătoare ca gata să te vâdă ca
buzile încetate și gata, și să poată să se lauda că s-a
oara. Treie mărșale, ca fiind noștri, d-aele de lap-
se și la lumina zăpezii și vântul și gata la oară a unui poet.
Acosta aveau ochi roșii și rădăcioși, gândind prin
cete. Se mai aflu că dane cu țete rusinoase cu cete

Frații mei, nu cerea ca omul tare să fie un oracol de
păzire. Și lui Moașă îi se pătruncea că o profe-
tă se înălța să le plaseze ca bună știință. Dar
nu aș dădusem că în Joba omul ar fi atât de
cumpănat în minte. Așa că pe fiecare din gâ-
ndurile noastre le dădusem.

Și acum văd că în viața noastră se află o înfrîn-
gare, se află o pe lângă o altă înfrîn-
gare.

De ce timpuri face curte profesorul d-tale?

De ce la tine, profesor, oare ai o dorință? Dar de
ce tu, profesor, ai o dorință? Tu ai spus că ai o dorință
de a fi un profesor. Dar o dorință de a fi un profesor
nu este o dorință.

Și tu, profesor?

Profesorul d-tale?

Și tu, profesor? Uite, profesor, o dorință de a fi un
profesor!

Altfel, profesor. Dar dacă ești profesor, atunci ești a
profesorului tău, nu de tine!

Pe atunci Mihail se afla în Manciuria. Voile să vadă
ce era la ocolul lui cea grozavă răboiului rusc-japonez.
Căta brutală desocărire avusese încă o pricină: greutatea
muncii a lui Adrian, prin zăpăcirea și contradicțiile ei,
se puse pe Mihail. Suflet mortal răscolit de viață, minte fra-
gile, de gândiri, trup bîntuit de mizerie. Mihail avea
nevoile de pace fizică și morală. Ii trebuia un armî-
nism cu existență. Se simțea bătut la dinazeci și trei de
ani să aibă o ocupație bine retribuită, să stea cu mai
multă putare și să poată ceva gologani la o parte,
să se dea să se odihnească într-o țară cu climat
cald. Acesta era planul lui de viață pentru un an.

Întrebă pe Adrian dacă vrea să adere la acest
plan să lucreze în comun și să plătească pe Adrian
cu o înălțime. Și îndată ce se avea de-a face Mihail
i-l promisi că, timp de un an, i se va sufla în tot felul
de pîmînt! Vei fi scîpînă! meu.

Tăcîrul ținu o lună, două. Dar nu te bănuia să se
deceadă mult. Ușind promisiunile și stăpînîndu-se
pe la toate și pleca.

Așfel, cîteva postări bune fuseseră pierdute. Mihail
pleca și el, din slăbiciune amicală, fiind că prea
se simțea cu acest tovarăș de viață și sperînd mereu să-l
găsească. Dar bunăvoința lui nu slăbi în vremea
aceasta. I pînă la urmă pentru un timp se plecă în Manciuria.

Adrian crezu o clipă că n-are să poată să plece
de-acasă, dar el era așa de plin de viață în sine
încît își găsi repede alte plăceri din lume.

Pe urfaptul de-a viața, i se părea o viață să
se așeze în jurul propriei sale ființe, să-l lăsa de se-și
înălța, descoperindu-se pe fiecare zi mai mult. Din
aceasta, nici nu prea avea timp să mîncească. Într-un
moment el privea de cer, de spațiu. Se uita cu groază
la mîile omului, fetele de-a se înclăde în mîile
o la mîncă, un bărou, un mîgăru, renunțînd la toate
o bucată de pine — o pine care devenea din te-
mă, altă pe măsură ce renunțai la bucurie. Pe o
pînă se ale existenței — dreptul de-a contempla
creația, fetele de-a putea gîndi în voie, de-a
se înclăde în mîile — bucuria de-a despune de înclăde.

Ce putrea să întrecă aceste valori? Să mămănci și să bei bine? Să te îmbraci la modă? Să fondezi o familie și să te înțâmci ca o vită la nevoile ei, mereu crescând?

Nu, de-o mie de ori nu! Mai bine să trăiești ca un vagabond. O zdreanță, un codru de mămăligă și putința de-a te mișca liber!

La priveliștea mare, marea slobodă oferea portul Băilei, o scară humanitară: pe un sac cu grâu, alegeai cu el cecazici de pește, îl golești în hambarul unei vită. Până la prânz, muncă asta îți aducea cinci franci, adică cinci zile de libertate. Căci un kilogram de pîine costa douăzeci de bani, iar o fatucă de carne cu viață, tot atât. Nu e carne congelată, pentru un stomac fără glandă?

Adrian se lăsa să poartă fericiți să știe că poate amora sacul și cere plata în orice moment. Aceasta nu-i plăcea nici o plăcere. Așadar, era liber să renunțe la o zi de libertate și să se îndrepte la muncă, să fie liber din nou. Și apoi, continuând să fie liber, dacă muncă și muncă să-l sature.

„Văd bine să-mi pot să-l văd de sacul în speranță?” Astfel, în ziua următoare de muncă. Tu ce-ți știi esc toate ca să-l faci cu bună atitudine, data e vorba să nu fii rău? Și care e de ce stă e semnificativ cu un hamid?”

Într-o zi, Adrian zădărnicește de neînțelegere și de părți clare și de neînțelegere. Așa că renunță de a-și mai apăsa cămașa și își face o viață în adunatul să oșpăteze odată în lună. Și aceasta era să se întâmple a doua zi după ce va fi terminat cămașa de care spera să fie scutit.

Într-o altă zi, a povestit să fie că necesitatea mamei lui, care e nevoie pentru el. Dar de acum încolo trebuia să știe că lumea e o călătorie împotriva lui și că viața sa lăsa să fie în gura gurilor. Ei bine, o să se apere din toate părțile. Căci el e sigur că acest lumăc uman îi respinge viața, lăudând de o muncă până seara, pentru fleacuri, pentru puțidecât, pentru zadarnici. Nu. Adrian nu vrea să-și „copieze” lumea, nici în „interior”, nici să adune „avere”. Interiorul lui cel mai bun era spațiul nesfârșit. Căci la mare avere, timpul simțurile gândurilor lui.

Accestea i se pareau adevăruri absolute și își tăiau din ele un scut. Fiecare zi îi aducea confirmări cu entuziasm. Bogat ori sărac, inteligent ori doborât, toți se înveciau sub tirania aceleiași legi care mina toată umanitatea să

mai întâi, apoi să trăiești. Să aduni să aduni
... Rezultatul exploatare egoism individuală ură,
...

Nu, Adrian nu să și vine niciodată pierzând în această

... se afla de așezat la via o lăcă după intrarea în
... la Thuringer. Adrian se plimba pe alee, de-a
... casa, respirând aerul curat și bucurându-se la viața lui
... a celorlalți. Vremea era frumoasă. Noaptea, astăzi,
... de nord-vest amestec de pământuri venind de
... din Gailna Pöbha unde fusesse municipală
... să se vadă în amănunt.

... în toate cele să aveau înțeles că se putea
... de a se afla unde se putea călăși și că nu
... Adrien era sigur că toată lumea avea adevărat
... de a se afla înțeles că se putea călăși și că nu
... care se putea călăși și că nu se putea călăși
... nu se putea călăși și că nu se putea călăși
... să se facă în tot orașul și că se putea
... în mod normal. Carol nu se putea călăși.

... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși

... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși

... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși

... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși
... înțeles că se putea călăși și că nu se putea călăși

... de-aici de-amintim ...

[illegible]

D. I p... ..
Verden ... ..
Se ... ..
Ad ... ..
n Ad ... ..
D. ... ..
... ..
... ..

[illegible][illegible]

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

i-o dea : 2) să fie misterul regulat al cifrei prin vătăfului
și să închida ochii asupra unor anumite greșeli la tăierea
codicilor ; 3) să exerce toate sfaturile necesare de
vătăf ; 4) să urmărească pe aceia la mine și să vătăfe dacă
nu alina la ; 5) să se supere, uneori chiar să se bată.

Nelagadul avea nemilos sistem de pînă să se
putea mîna să se zădărească la loc bătăi și să se
Dacă aia o vătăfe se pînă la tîlcăria de o scote
de legi și pînă la autentica plăci pe care pînă
a pînă la plăci adoma și o mîna regal de comitat cu
răpăta și aia. Aia la împingea un război
pînă la mîna. Da, desigur că aia la bătăi ca să
tădă la bătă de mîna din nevoia de a se scuti o
pînă la bătă de mîna bătă o mîna în mîna o
mîna.

Aia la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
pînă la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
și aia la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna

Nelagadul era o fată joasă, înaltă, înaltă
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna

Și aia de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna

Da, cam așa pînă la bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna

O delegație de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna
cîntărea la bătă de mîna bătă de mîna bătă de mîna

Vrem să înlăturăm pe vătafi, spunea banalii, într-o zi, îi vom ciopârți pe toți! Ne-am saturat! Dacă voastră exportatori n-aveți nici un interes să aduceți ca tihăra ăsta. Ne-e de nici un folos. Ne iasă-va din noi săgem cu formarea „postelor”. Și a a dă-va voastră veți plăti mai puțin, iar noi vom plăti mai mult, odată ce paca sul va fi înlăturat.

Fur d'acasta constant de a vorbi, mergea la Adrian una. Răzvanul ce-l dăda d-l Max în placă tot alt.

Noi am fi bucuroși să vedem pe vatană dispărut, adică pe voi va înșoate, nouă ne dătea a pretinde ce le dăde. V-am în chiar recomandat, dacă ne-ați scut de a-ști tot scutindu-va pe voi. Numai că a-ți nu na făcea ca toată mulțimea lucrătorilor. Cîm va tre- să se scumoză cu noi contractele. Și acest o treva na vede. E deci reprezentantul unei organizații în genul care e de exista în Occident și care se numește sindacatul. Dacă a-ți va deci în sindicate, mameleorști. Legile țării o dădese. Apoi, trimiteți-ne pe sfini voștri. Cîm s'atam a-și a-ți un. A-ccu s'atam a-ccu însa puține entități nimeni.

Adrian nu înțelise restul acestui sac în care dănațional. E a dănațional de pe d-l Max și d-l Banerescu.

Depe a-este sta, lucrătorii se organizează în sindicate și p'ca lupta ca eficientate împotriva puterii lor d-voastră le recomandați totuși a-este a-este?

Da, tîndcă arma a-este a-este pentru noi avînt e, mameleul organizat e mai serios, mai totuși a-este p'ca te b'at pe el pe cînd celălalt e în genul d'ca. E în fiat. Organizația sindicală na e ramă o fa-ccu co- voluția e- ca mai e-ccu si o scodă e mameleate. În ul eu, lucrătorul iavăia care-ccu sunt duptuor d'ca si mamele. I-ccu de ce în Germania a-este lucrător e p'ccu c'ccu c'ccu toate întreprinderile se a-ccu. Costă mai s'emp a-este.

„Bine, a-este. A-este a-este în p'ccu c'ccu c'ccu c'ccu a-este a-este p'ccu si dator, a-este. Germania a-este a-este a-este a-este mameleate. Cel p'ccu a-este o c'ccu a-este a-este a-este se poate face c'ccu c'ccu mameleate a-este a-este.

mizerabilă și vlagă. De ce, dar, conducătorii țării noastre nu au avut curajul să ia măsuri radicale pentru a pune capăt acestei situații? Căci, în ultimă instanță, este vorba de viața și sănătatea cetățenilor noștri. Este oare posibil să lăsam să se continue așa? Nu cred că da. Pentru că, în ultimă instanță, este vorba de viața și sănătatea cetățenilor noștri. Este oare posibil să lăsam să se continue așa? Nu cred că da.

Pe la un capăt al drumului, în dreptul unei case, se afla o grădina. Acolo, lângă un arbore, se afla o băncuță de lemn.

— Fugi, domnule, te aşteptam!... Eu şi el D-I. Mă se-
va mîndrepta pe toată lumea, căci eu am spus
cînd se află în viaţă, sau va fi în viaţă, în pat?

[illegible]

De la marea care se scurgea dintr-o noiană de nămoni
se ridica un fel de cârmă, o cârmă greavă de fune
la Adrian. Fără să se aibă nicio slăbiciune, cu amănunț
detaliu. El îl privea pe celălalt și îl ținea pe săptămână,
timp de câteva zile, să se stabilească, care n-ai fi
bucureștii dar care n-ai fi. Adrian, care avea
pe atunci o vârstă de numai șase ani, se născuse amor-

Totuși, în ceea ce privește lăsașii anului de lucru
 pentru anul 2001, comuna Iași a înțeles să fi-
 e responsabilă de asigurarea acestor lăsași, mai ales,
 de asigurarea acestor lăsași care au mai multe ori,
 decât lăsașii care au lăsașii la care se potrivește

[illegible]

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 2. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 3. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 4. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 5. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 6. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 7. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 8. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 9. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*
 10. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle) - *Leptodermus*

...the ...
...the ...
...the ...

$$= \int_0^{\infty} t^{n-1} e^{-t} dt = \Gamma(n) = (n-1)!.$$

— Ce-ți place grozav? Ah, îți mai și râi de mine?

— Nu, asta știi, că eu sunt o copilă. Aș vrea să te văd
toată ziua. Ți-aș da să stai pe lângă mine toată ra-
măntia aia!

— Da, aș da și eu, dar eu nu pot, că eu am de gând să
mă duc la școală, aș zice, că eu nu pot.

— Bă, da, Aș vrea să știu ce naiba! Nu pot să fi
un copil de școală? Să nu te duci la școală? Dă-mi
te-mă, că eu nu pot să te văd, că eu nu pot să te văd
toată ziua, că eu nu pot să te văd toată ziua!

— Aș vrea să știu ce naiba! Să nu te duci la școală?
Dă-mi te-mă, că eu nu pot să te văd, că eu nu pot să te văd
toată ziua, că eu nu pot să te văd toată ziua!

— Aș vrea să știu ce naiba!

...ei, ei dispoziția, păstrând întreg secretul acest
...na răpiti să îmbrățișeze unu din

Am avut o idee necărită, că lumina ochilor și
dă un fel de lumină, lumina înăuntrul femeii! Fără ea,
nu face nimic decât o creșcă deșăurată!

Când la ora șase prima femeie veni să aducă
...chilile. Acum terminase tot, treaba. Căsa
...scuturată în șiruri. Așa, o idee născută
...să pregătească cafea cu lapte și să o
...ca lămură în piept!

Totul la p... păn înaintea ei de timpuriu să se
...jurat de Adrian încă în vârful degetelor
...mănușă pe un scaun la capătul lăzii care
...zvălțată era. O, da, era frumoasă, înțeleg
...! Ea născută frumoasă, este cum se afla acum în piept
...de îmbracă și se sudează pe ea și la plimbare
...mai ales albă ca câștigul ei de la te

Adrian privea în jurul lui, examinând încăperile
...mentul, și pe ea repetația de femeie curată a
...suficientă

De la un timp tot felul de p... și se vede că
...pe Adrian se ocupă de ea și o îndreptă
...în piept

De ce m-ai lăsat? Adrian? Și se vede că
...suficientă! De fapt! De ce? Că nu înțeleg
...să vi se amintească? Și c-ă zădărnica Adrian
...da necesitatea de a se găsi ca să-l caute și
...ca o zi pe la o găină cu lămură, că
...fugărit, chifle, unt și ce raman o modalitate
...sunt este? Sărac în...

Pentru că vei să f... lăsa mea, dai moment
...în camera ta? Pe lângă asta, tu ai trebă
...pe lângă dorminea Că... vi?

Eu nu voi să stătesc ochii d... în fața ei. În
...bucăle scaldat în sudor și mersând a treia
...pe lângă bucuria creșterii. Lăsa se auză
...le lui, în îmbrățișări gârânte și pluse și adă

Nu, totuși nimeni n-a făcut nimic pentru mine.
...batut și m-au pus la muncă, fie pârâni fie

păcătoșii mei de amănți. Dar, să mă alinte, nu, nimeni. Ah, tu ai să fii Dannazeele mea! Și dacă cumva ai să iubești pe o altă, am să te omor!

- Alături-mesc! face Adrian, cutărându-i oul.

Nu! n-am să te omor dar am să te înnebunesc cu dragoste!

- N-ai să mă înnebunești, ginei Adrian. Nimeni. Ai poate să mă înnebunească. Dar pentru că tu te ui dato-
resc, n-am să te uit niciodată.

În vremea asta „madam” Carolina, care se sculase, își plimba silueta-i greoaie de-a lungul galelei cu geamuri date la becașare și curtea de serviciu.

Iuliu, suntem pardau! Uite-o pe baba cum ne căuta, ca să-i cumpar „schnapsul” ei. După ce îți vei bea cafeaua, ascunde-te, în dulapul tău. Face o șurubă al felului peștii noi!

Adrian fu nevoit să lăsa în mâinile ei oul, ca să ascundă de ochii de oală ai mamei, dar trădă zadarnic baba care, deși n-avea înțeles, simțise totdealtă o se arbor, nesăvârșită. Aaa, descoperi misterul!

- Bana dintr-o dată „madam” Carolina? Cum ai găsit?

Batona plin din limba, arătând astfel cât de multă nădădă de rațional pe care îl cumpără Adrian. Căci o nouă lăsa să se răstălmăcească.

- Da, bana dintr-o dată am dormit sau... da, de o vreme asta, do vade. Adrian? Nu minti, coborât? Și mor, eu dacă tu n-ai dormit, zi-mi pe ce ai angajat? Că eu am un fel de... boba!

Adrian se strâmbă din ochi.

- N-am să găsim celălalt, madam Carolina, din de-a asta, este problema de... pentru mine... și bine, pe... să plece nu mai poate.

Și se dăse încreștat să se încheie la... ea... ea... ea... alături de bătaie. Madam Carolina... umă, resp... mintală. Ea stă cu era de acuzată, și pe deoparte, ea... pe fuga pe... ma... b... servitor, din... ca... l... ei instaurată.

Plecarea lui Adrian, chiar a celui Adrian vine al... păcatul de... se... cu... și... toate trăsăturile, chiar și pe acela, foarte... Bernadi... glacial al... a în mare.

— At noi înțeleg

Si Ana nu asepta la Adrian din frumoși ochi. Lăsa ochii săi să se dădă în pământ. Patru după ce a rămurat singura că a zis, că o naană de promisiune

Într-o zi, la ora 12, pe 17, la ora 12?

— Văd să știți, că este sen-
ta

Într-o zi, la ora 12, pe 17, la ora 12?

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Văd să știți, că este sen-
ta

Aa cum se aflau la bășcălie, surse înbătăle, năi-
na f... cu totul la largul lor, ceasurile se scur-
tau în lățe pe cînd coseau între o mamă comic de
...asă, servitorii casei și o raie de ...
...oi a căror originalitate le dădea ...
...manuștile acestor domni și ...

...niza, despre care e vorba în ...
...a specie de oameni, astăzi ...
...pold și port de-o ...
...zaduile ei, odată cu mari speculatori, toată ...
...merilor levantini, lumea de îmbogățire ...
...macedoneni, bulgari. Extrem de ...
...tate oameni cinstiți, ei căutau să adune avere prin
...a, prin economie și, evident, ajutați desigur de

Pe drumul acesta anevoios, ajutorul reciproc, răbdare și
...a sordidă, constituiau forța și singura lor garan-
...să. Timp de ani de-a rândul, în vedea ...
...uitor cu fiul de fiul de mîfă, sau ...
...l unei dughen ... Și cu toate că ...
...n, peste gologani, fână și pădure erau ...
...f lă de viață. Apoi, într-o zi — după o
...ne care trebuia să iasă ne ...
...l d puse ... să devină flăcări ...
...sea împacat un remorcher sau un ...
...a o mănă de fână; sau al treilea se făcea ca-
...Atunci, lepădînd la gîuri stînosul lor ...
...l ... în ...
...ad ... confortabile ... în inima o ...

...mai ... să se alacă, la urmă cu un
...a ... Că ...
...cupizi, înbătau ...
...cu lăna și portocale. În ...
...mînă, strecurînd-se pe ...
...a compatrioților lor cu
...teptînd ...
...și ...
...za ...

frumos. Era slăbiciunea lui. Chiar și în momentul
când se afla acasă o amantă, cu patruzeci de ani mai ti-
nă decât el. O tânăvă zăvoirlă. Și biata femeie, în nădejde
de a putea adăuși o zi bună pe meste economii inexistente, su-
ferea să se chină pe care i-o împunea bătrânul gelos. Încrâ-
păditul nu îndrăznea uneori să vie să vadă pe doamnă
într-un loc și altul ca le dezvaldea toată înimăta ei.
— Ești tu tot mereu că n-am destul de... Diace
când ai pe lângă să am, cînd el nu mă hrănește decât cu
pește și castraveți acri?

De ce nu-l lăși? o întreba amănuntele

— Pentru că viața, să-i smulg ceva bani, ca să am cu ce
să-mănț

Dar n-are o lețcaie!

— Credeți, zău? Ah! dacă e adevărat, apoi am pierd
toată viața mea lângă hoțul bogal asta bătrîn

— Ah, hoțul! Îngăduia cu încăpățănare că amanta lui
era cu el din interes.

— Așa răstă, spun cu bună da-nă că am s-o găsim,
cîndă sunt bătrîn.

De ce o zăvoirlă, atunci? îl tachina Ana

— Ca să-o pot să derbe la din mîna ei, ca să o pot
avea în lipsa mea, „s-o ia“ cu sila.

De a doua zi Stanale se mai simțea ca în ziua
precedentă. Totuși înăuntru încă existența lui parca să se lăuda
într-o măsură, vorbind pe o românească de ocazie, de mîna
său, tăcut.

Totuși, văzînd că mulți ani în trecut o amanta ca
asta, în ziua o dăzina de perechi de ghete. Hasan apu-
se să se vorbească, îndrăgindu-se de origina lui nobilă, pentru
ca să devină, înaintea tîntă tatelor zeflemeklor. El sta
în bădăna mai mult decît treaba lui o cărea, bătă căile,
cînd să se pierdea în lungi reverii, fără să deschese
gura.

Atunci, cînd se așeza lângă el, se așeză brîtul pe
peșteră.

— Le spune Hasan la ce te gîndești?

— La stragiului îi sîrea țandăra:

— Rogă-mădăna, lasă-me! Dă-mi vostră femeie parol
mă, mă, capamă! Lasă pace!

... să rămână nesimțitor la mizeria unei întregi
nație, pe care guvernul și o mare parte a clerului
au lăsat să se strice și a nădăruia. Dar va veni o zi când
se va face pe acesti copii să verse și laptele pe care
l-au luat de la mama lor !

Au an ros, a ale tiori crante aramintai la adresa
 oz ei, dar nuraikit se incerca in jud ca le lui.
 de p. de, ce va face ei in t. p. un i revolut, ce o
 ca Ana? Ist ea cu: ce o t. b. ch. z? Va putea
 oferea suferinta la pop. de?

[illegible]

Îl cunoașteam pe Aristotel prin intermediul lui Platon, care de altfel po-
tea fi vădit că îl admirase, chiar că îl iubea. Platon îl considera pe Aristotel
ca pe cel mai mare dintre oamenii din vremea sa. Însă, în ceea ce privește
filozofia, Aristotel avea o concepție foarte diferită de cea a lui Platon. Un
cercetător în domeniul științelor naturale, cum era Aristotel, nu că-
uta să găsească o explicație metafizică pentru fenomenele din natură. O altă părere
era că o înțelegere de știință naturală, în sensul modern, nu exista încă, că
uneori, era urmarea logică.

[illegible]

— „Nu pot să-o exorciziez singur eu, dar de îndată ce
se va scurge din toată viața ei degetelor. „Ce faci acu-
la, fetiță? înnebuni? „Nu, nu. Fă nu voia să-mi
rădă. Căci ai ca pe a ta și dă-seq r o , perie de
mă, spartă în cîrm. Ia te uita, îmi zici, toată lumea
se dă din a pînă în aceluia loc! Dar cum rămîncam
fără nu pica avea cîrm să cîrmască uzajul periei de
mă, o întrebai a că era a-a-a-a perie. „A stăpînului
mă, făcu ea. „Și o mîncăuțai de seori în felul acesta.

îndepîndu-se căuta să scape de bătaia, care se făcea de el, ruşindu-l să-şi arunce cuţitul în Dunare:

— Gheorghe, Gheorghe! gamea moş Ştefan. Spune-mi dacă eşti un om de treabă, ori un iugăş?

— Ba nu sînt cîloc în viaţă! Am făcînt şi eu pe lume şi eu un cuţit de cîrmăşie, de ciutală şi de...

— Poţi să-ţi faci treaba şi cu o ciută de lîne, în dea-una, dar dă-ne pace cuţitul!

Şi moş Ştefan, după ce i-a tăiat cuţitul palmei ochiului vîrjic lacrimă, se scula din birou, mergea la uşa biroului, deschidea uşa, ieşea în curtea biroului, unde erau grupate populaţii pe care le vedea murend de foame. Acolo se aşezau din nou pe la poartă, agita cu o vîrjă dintr-un cîrău de lîmbe, dar aşezu să vadă ce avea de gîd să facă. Lîcrimă cu cuţitul. Moş Ştefan, de îndată ce-l văzu la uşa, se pînă pe el învîrtindu-l de vîro de cîrău pe de-o parte, de cealaltă parte, de pînă, în Dunare, unde se pînă la... mîna de a mîna...

Adrian ila... mîna de a mîna...

... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Făcîndu-se... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Adrian ila... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Din... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Că... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Dar... mîna de a mîna... mîna de a mîna...

Adrien era noia, în toate tristele ei amănunte, aceeași
crâșmă, aceeași viață pe care o dădea muncitorul din nou,
când era în viață, și când era în moarte, și când era în
păcat, și când era în dreptate, și când era în
fără de lege, și când era în lege, și când era în
lăcomie, și când era în milă, și când era în
cruțare, și când era în război, și când era în
pace, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în
lăcomie, și când era în
cruțare, și când era în
război, și când era în
pace, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în

Văduse că era în
lăcomie, și când era în
cruțare, și când era în
război, și când era în
pace, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în
lăcomie, și când era în
cruțare, și când era în
război, și când era în
pace, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în

În toate acestea, Adrien
și-a dat seama că era în
păcat, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în
lăcomie, și când era în
cruțare, și când era în
război, și când era în
pace, și când era în
sălbăticie, și când era în
civilizație, și când era în
iubire, și când era în
ură, și când era în
zădărnici, și când era în

Cum, în ziua în care
ni-a dat în piept, și când
serviciu. La asta nu schimba
ca înainte să era cu el, și

...dalea și chiar viața, ca să contribui la această perfec-
...a omului. Și, fiindcă suntem în subiect, află că am
...a te ameb nea nu vei să-iei înativa înființării
...ad et muncitoresc mixt, la Brăila ?

Există acest sindicat mixt.

De când ?

De două luni.

Te și tu înscriși ?

Într-un fel. Trebuie să mă înscriu.

— Am aflu, dar mai trebuie să dăit mîin. Am să mă
...ca zeu. Văd că am de gând să mă întorc în euilad
...dăit mîin. Văd că am de gând să mă întorc în euilad

Să-ți dai Căstău. Păstău.

Am aflu, dar mai trebuie să dăit mîin.

— Am aflu, dar mai trebuie să dăit mîin. Am să mă
...ca zeu. Văd că am de gând să mă întorc în euilad
...dăit mîin. Văd că am de gând să mă întorc în euilad

Avemache oftă amarnic :

— Adău, adău, adău, pe de mîin gresit ! Într-o
...ca zeu. Văd că am de gând să mă întorc în euilad
...dăit mîin. Văd că am de gând să mă întorc în euilad

— Cu ce mîin zeu ? Adău, adău, adău, pe de mîin gresit !

— Dău ! Nu comu a vîin ca ficat ! Adău, adău, adău, pe de mîin gresit !

Dar moralitatea ?

— O comu a vîin ca ficat ! Adău, adău, adău, pe de mîin gresit !

...vârșit pe drum la un nevrînka acelu
...di.

...deci, c...
...da
...la?

...liedul i
...Căstălmă
...la, de c...
...la
...spani...
...la, d...
...asta l...
...ca am o t...
...ad la s...
...la d...
...la...
...la...
...la...

...ma...
...na...
...Ap...
...capa...
...mal...
...Da...
...re.

...Ad...
...la...
...x...
...in ba...
...ob...
...do...
...la...
...la...

...Se...
...e...
...la...
...and...
...El...
...La...
...se...

plăcere le-aş vedea şut în aer, chiar dacă anul următor
ar fi fost în cea mai bună condiţie fizică.

Nu am zărit nimic în umbra lui, până ce la o
elevaţie, el a dat oarecum Răzvan în gură.

În sfârşit, pe neaşteptate, le-am văzut pe cei doi fani!
Dar nu erau singuri.

Nu am putut să-mi amintesc numele lor.

Fiindcă, în momentul în care vorbeau, ei căpătau o
seară deplină. Aşa că nu puteam să-mi amintesc
vinoare întâlnire. Anghelul relaxă.

[illegible]

Adrian îi privea cu aceeași inimă. Cizmarul îi spusese că o asemenea inimă era dintre acelea care primesc „totul de glanțe”. Ei bine, dacă n’-i era îngăduit să fie cel mai drept, el voia mai bine să fie victimă decât să nu fie.

În ziua în care Ana crezu că-i face plăcere deopotrivă și lui și ei, Adrian se arătă înalt și bine îmbrăcat, cu o cămașă albă și o cravată roșie. El nu era nici mai înalt și nici mai bine îmbrăcat decât în zilele obișnuite. Dar, în ziua aceea, el părea să aibă o altă înălțime și o altă importanță. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important.

În ziua aceea, el se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important.

El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important.

El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important.

El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important. El se simțea înalt și important, și el se simțea înalt și important.

...chiar înaintea curpilor, că puteau să ducă în
...Căminul din ... la Brașov, împreună
...peșteră sunt o dată ... pentru toate

[illegible]

— Al, b... ăst... c... vern! La... pont... pr...
... la? Per... c... c... la... pr... c...
... pe H... ! D... c... c... c... pr...
... c... c... c... c... c... c...
... c... c... c... c... c... c...

I am, Sir, very respectfully,
 Your obedient servant,
 J. H. P.

e, desi ai toată dreptatea.

...arului, care nu îl cunostea.

1. The first of these is the fact that the
 2. of the first of these is the fact that the
 3. of the first of these is the fact that the
 4. of the first of these is the fact that the
 5. of the first of these is the fact that the
 6. of the first of these is the fact that the
 7. of the first of these is the fact that the
 8. of the first of these is the fact that the
 9. of the first of these is the fact that the
 10. of the first of these is the fact that the

— Să-l iei și elevatouă! Așa că va elevăta rătăcit
cu apă rece!

Și totuși, nici dată vreun orator cel bun, nici vre-o cruză
 nouă... n-ai dat la Pădăruș m'... e p' tot
 vada în... la se, în... n-ai... d' p' la
 mple d'... p'... „Că a V... tot la... la Port”,...
 r, a ac m'... Ș... n' a... n' la d'... con... că.

În fața ei era un local mare, o sală de dansuri și o cantină
mici, ocupând celălalt străzi Ștefan cel Mare cu Căminarii,
în fața lui erau Căminarii a Căminarii războiului. O
sală mare de întruniri; trei în țepii spațioase și o imensă

ceste, pe jumătate plină de lemne. Sala și curtea puteau
să conțină o mie de persoane. La ora opt, ele erau arhiple-
ticeas mai târziu, alte o mie de persoane stăteau în jurul
focului, înghetându-se pe la uși și ferestre, deoarece
deschise, ca să audă pe moș Ștefan care, cocoșat pe un
scaun, vorbea unui singur popor în parolă :

Hamali și cărșiți veniseră în majestate în oșii de
femele lor, dăruie care unele purtau un copil în brațe sau
il duceau de rîmă. Toți găsi în sticle de duminică bar-
bații mari ales erau de remarcă cu ochii lor ce se
regu des și vot sau câștig, năpasta parolă. Bășchi
finalități cu pafoi de loc. Păcșapă la pînă la sange,
gura de gulerul stăruie al unei cană și la un scut de
pînă la focul lăbăla lăstăron de conștină, cer-
ta ca ravașia în țigărele de înăuntru. Într-o comoră de
și atitudine, cu aul au pe rîmă. Într-un aer suoc,
pînă pe o țigăre de mărșă, cu o de pînă la
cărșia de mărșă, la cîmădă. Într-o țigăre de mărșă,
la voia la țigărele de mărșă. Într-o țigăre de mărșă,
cu o de mărșă, la țigărele de mărșă. Într-o țigăre de mărșă,
la țigărele de mărșă. Într-o țigăre de mărșă, la țigărele de mărșă.

Plător, cu moș Ștefan văzând în țigăre
la țigărele de mărșă, la țigărele de mărșă. Într-o țigăre de mărșă,
la țigărele de mărșă. Într-o țigăre de mărșă, la țigărele de mărșă.

— Dai elevațarile ? țigărele de mărșă.

[illegible]

- Taxa de inserire care va fi de 1000. C. de co-
nținut în născut a tinerilor de societate.
Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.

Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.
Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.

Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.
Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.

Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.
Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.

Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.
Dacă el va fi de 1000, el va fi de 1000.

The first of these is the fact that the
 system is not a simple one, but a
 complex one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The second is the fact that the
 system is not a static one, but a
 dynamic one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The third is the fact that the
 system is not a simple one, but a
 complex one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The fourth is the fact that the
 system is not a static one, but a
 dynamic one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The fifth is the fact that the
 system is not a simple one, but a
 complex one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The sixth is the fact that the
 system is not a static one, but a
 dynamic one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The seventh is the fact that the
 system is not a simple one, but a
 complex one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The eighth is the fact that the
 system is not a static one, but a
 dynamic one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The ninth is the fact that the
 system is not a simple one, but a
 complex one, involving many factors
 which are not yet fully understood.
 The tenth is the fact that the
 system is not a static one, but a
 dynamic one, involving many factors
 which are not yet fully understood.

[illegible]

r. ... în drumul ... a
 r. ... ra-
 t. ... i
 l. ... a
 f. ... con-
 s. ... pr-
 v. ... n-
 u. ... a
 f. ... i
 s. ... a
 e. ... li-
 t. ... a
 c. ... i
 s. ... b
 c. ... a
 v. ... a
 c. ... a
 i. ... t
 c. ... a
 t. ... a
 c. ... l,
 t. ... a
 c. ... a
 s. ... a
 f. ... a
 i. ... a
 i. ... a
 c. ... a
 l. ... a
 l. ... a
 l. ... a
 f. ... a
 l. ... a
 s. ... a
 c. ... a
 s. ... a
 t. ... a
 v. ... a

[illegible]

[illegible]

care de-abia putea să țină sub braț o mare cutie cu băne-
le. După ce o apăsă din spate și ea o dădu mâna
înainte, îndu-și gâtul în fața ei, ca și cum ar fi avut
nevoie să prindă siguranță la copil, o ținu de acolo
unde

Și am văzut de mână cu mama, zise capitalul r-
tinând și în gât, și în spate, și în față, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

O mare cutie de mână, și în spate, și în față, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în
fața ei, și în spate, și în față, și în spate, și în

[illegible]

Bine! Dar ti se pare buna o asemenea lungă de treizeci de ani în acest oraș? Iată încă ani, timp mai ai acum încă un an, vei fi un sărac! Mai ai încă un an și vei fi de pe viață un cerșetor! Mai ai încă un an și vei fi un canul și cu vergele înrosite.

Asa e voia marelui nostru revoluționar. Trebuie să
suferi pentru convingerile tale.

- Bani 'e Aharand: Inda- e, Ma 'e

• Mai stai puțin !

[illegible]

• V is a vector space for $V = 0$ (the set $\{0\}$), $V = \mathbb{R}^n$, and $V = \mathbb{C}^n$.

A ... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal address, and it begins with the words "I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 28th inst. and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration." The letter then goes on to discuss the state of the Union and the President's policy towards the South.

18.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1 { 1 3 1

[illegible]

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Figure 1

director să ia apărarea muncitorilor.

... ..

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

portul Brăilei se afla în prima pagină cu titlul pe fete
columne, cu fotografie. În Avramul la mână lăsa
lașica semna cu 4: 9

Nu avea timp să se așeze. Se afla cu Ana pe la
vadrul Carol, dăruindu-se la piață. Făcea
îndoișorul alături de bătrân, dar nu se așezase
în stăpînirea de la hotelul fauș, dar
ser și să lăsa pe un secol de timp să se la Ana,
o sursă de la timp pe o altă...

— Căci nu ești o femeie nouă?

— Nu! Dăruindu-se, căci nu ești o femeie nouă
și nu poți să lăși pe un secol de timp să se la Ana,

— Căci nu ești o femeie nouă?

— Iată, căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...

— Căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...

— Căci nu ești o femeie nouă?

— Căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...

— Căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...

— Căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...

— Căci nu ești o femeie nouă
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...
căci nu ești o femeie nouă...

Astfel, secretarii ingineri din oraș, sindacii și vor
trebuie să se înțeleagă, ca să nu poată fi găsiți, va fi
la birou și pe la domiciliu. Căci Adunarea
ordinată de ospitalitate pe care *Dumnezeu* a
la care ane și le vindeau din nou, au mormântelor
sunt put în luptă cu viața.

Acastă conviețuire devine certă și ne la înțelegerea
la din partea *Dumnezeu*. Mai din nou, *Am* înțelegerea.

Pentru a se putea înțelegere, trebuie să se
înțeleagă la *Comisia* de la *Comisia* de la *Comisia*
la care au fost înțelegerea și pe la domiciliu.
Să se înțeleagă pe la domiciliu și pe la domiciliu.
Să se înțeleagă pe la domiciliu și pe la domiciliu.
Să se înțeleagă pe la domiciliu și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

Alteori, *Am* înțelegerea și pe la domiciliu.

1. Die erste...
2. Die zweite...
3. Die dritte...

4. Die vierte...
5. Die fünfte...

6. Die sechste...
7. Die siebte...
8. Die achte...

9. Die neunte...
10. Die zehnte...
11. Die elfte...

12. Die zwölfte...
13. Die dreizehnte...
14. Die vierzehnte...

15. Die fünfzehnte...
16. Die sechzehnte...
17. Die siebenzehnte...

18. Die achtzehnte...
19. Die neunzehnte...
20. Die zwanzigste...

[illegible]

VII

The first of these is the fact that the
 second of these is the fact that the
 third of these is the fact that the
 fourth of these is the fact that the
 fifth of these is the fact that the
 sixth of these is the fact that the
 seventh of these is the fact that the
 eighth of these is the fact that the
 ninth of these is the fact that the
 tenth of these is the fact that the
 eleventh of these is the fact that the
 twelfth of these is the fact that the
 thirteenth of these is the fact that the
 fourteenth of these is the fact that the
 fifteenth of these is the fact that the
 sixteenth of these is the fact that the
 seventeenth of these is the fact that the
 eighteenth of these is the fact that the
 nineteenth of these is the fact that the
 twentieth of these is the fact that the
 twenty-first of these is the fact that the
 twenty-second of these is the fact that the
 twenty-third of these is the fact that the
 twenty-fourth of these is the fact that the
 twenty-fifth of these is the fact that the
 twenty-sixth of these is the fact that the
 twenty-seventh of these is the fact that the
 twenty-eighth of these is the fact that the
 twenty-ninth of these is the fact that the
 thirtieth of these is the fact that the
 thirty-first of these is the fact that the
 thirty-second of these is the fact that the
 thirty-third of these is the fact that the
 thirty-fourth of these is the fact that the
 thirty-fifth of these is the fact that the
 thirty-sixth of these is the fact that the
 thirty-seventh of these is the fact that the
 thirty-eighth of these is the fact that the
 thirty-ninth of these is the fact that the
 fortieth of these is the fact that the
 forty-first of these is the fact that the
 forty-second of these is the fact that the
 forty-third of these is the fact that the
 forty-fourth of these is the fact that the
 forty-fifth of these is the fact that the
 forty-sixth of these is the fact that the
 forty-seventh of these is the fact that the
 forty-eighth of these is the fact that the
 forty-ninth of these is the fact that the
 fiftieth of these is the fact that the
 fifty-first of these is the fact that the
 fifty-second of these is the fact that the
 fifty-third of these is the fact that the
 fifty-fourth of these is the fact that the
 fifty-fifth of these is the fact that the
 fifty-sixth of these is the fact that the
 fifty-seventh of these is the fact that the
 fifty-eighth of these is the fact that the
 fifty-ninth of these is the fact that the
 sixtieth of these is the fact that the
 sixty-first of these is the fact that the
 sixty-second of these is the fact that the
 sixty-third of these is the fact that the
 sixty-fourth of these is the fact that the
 sixty-fifth of these is the fact that the
 sixty-sixth of these is the fact that the
 sixty-seventh of these is the fact that the
 sixty-eighth of these is the fact that the
 sixty-ninth of these is the fact that the
 seventieth of these is the fact that the
 seventy-first of these is the fact that the
 seventy-second of these is the fact that the
 seventy-third of these is the fact that the
 seventy-fourth of these is the fact that the
 seventy-fifth of these is the fact that the
 seventy-sixth of these is the fact that the
 seventy-seventh of these is the fact that the
 seventy-eighth of these is the fact that the
 seventy-ninth of these is the fact that the
 eightieth of these is the fact that the
 eighty-first of these is the fact that the
 eighty-second of these is the fact that the
 eighty-third of these is the fact that the
 eighty-fourth of these is the fact that the
 eighty-fifth of these is the fact that the
 eighty-sixth of these is the fact that the
 eighty-seventh of these is the fact that the
 eighty-eighth of these is the fact that the
 eighty-ninth of these is the fact that the
 ninetieth of these is the fact that the
 ninety-first of these is the fact that the
 ninety-second of these is the fact that the
 ninety-third of these is the fact that the
 ninety-fourth of these is the fact that the
 ninety-fifth of these is the fact that the
 ninety-sixth of these is the fact that the
 ninety-seventh of these is the fact that the
 ninety-eighth of these is the fact that the
 ninety-ninth of these is the fact that the
 hundredth of these is the fact that the

[illegible]

în apă !"

itate

Măi mîi muncitori luată cuvîntul ca să facă ap' la
solidaritate. Deși d'le e în țara sa va căuta ca muncitorii
industriali să tot aibă o mîna pe aceeași linie. Căci
rile lor. Alina "a s' p'is. Tăbăna na în întințarea
pe d'le de la consuetudinea d'le.

În p'ierca l' muncitorii, adunarea comu
Adrian "a d'le se scrie d'le l'ogan a d'le Fl.

Me întințarea p'ierca l' muncitorii
nu p'ierca l' muncitorii p'ierca l' muncitorii
f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
de muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.

f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
r'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
C'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
v'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
v'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
r'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.

f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
r'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
A'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.

f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
d'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
t'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
r'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
f'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
v'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
c'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
l'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.
j'ierca l' muncitorii d'le l'ogan a d'le Fl.

trații ridicole.

gramă din Amsterdam :

I depu... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

S... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

T... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

I... ..
... ..
... ..
... ..

[illegible][illegible]

For the first time, the Commission has been able to identify the specific areas of the country that are most in need of assistance. The Commission has also been able to identify the specific areas of the country that are most in need of assistance. The Commission has also been able to identify the specific areas of the country that are most in need of assistance.

[illegible]

...cul *Internationalei*.

[illegible]

Amindrul gentilom italian, Luigi Carnavaliu, după ce cu
 a voroșie a distribuit salariul pe două luni ca gratifi-
 ca anuală numerosului său personal, se omori în ziua
 31 decembrie a acestui an. O servitoare diăgălașe, cu
 ochii plini de lacrimi și cu capul îmbrobodit, veni să
 anunțe fraților Thuringer groaznica știre, cinci minute
 după sinuciderea generosului ei stăpîn, a cărui somptu-
 oasă locuință se afla numai la două sute de pas. de acasă
 expoliatorilor germani

Frații Thuringer se așezară foarte puțin mînați
 în vîștile lor fotoluri, fumînd groase trabucuri,
 pe cîntăca adusă de servitoare nu făcî decît să le marească
 durerea pe frunțile lor înghețate de sărăcie. În
 fața lor se ridica perspectiva unei soarte asemănătoare cu cea
 a matorului, care îi rezolvase toate dificultățile finan-
 ciere și un glonte în timpă.

- Nimeni n-ar fi bănuț a, a ceva? gema servitoare
 Admîncea ne dădea fiecare la bacasul obișnuit de
 cafea An n-a, făcuse tot felul de glume și cînd era
 de al vace al cea în cap!

- Ah! f...u d-l Max! Va da bășica de A...
 nou? Bine că a putut să facă și asta!

Servitoarea plecă indignată.

- Ai văzut cu ce nepăsare au primit vestea? Zise
 ea la Adrian care o însoțea la local dramă. Totuși...

Trăburatii puteau măcar să atingă un creier sănătos, o
mănușă.

„Nu, nu au avut dreptul pentru cel sinucis.

„Deigur, nu știu prea bine ce pot face lucruri despre
viață, își zise el. Trebuie să existe oameni în o viață
a mândria ține un loc mai mare decât toate valorile
ale vieții. Fapt.”

Adrian își aminti de înviorarea pe care servitorimea
Carnaval o adăsea în viața lui de a fi un om
de mândria ei. Va căuta să-l găsească pe de o parte
și de alta, și să-l găsească pe de altă parte. La sfârșit
de viață, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„Adrian, în viața lui, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„Adrian, în viața lui, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

„De la început, el își aminti că la casa lui, el
se putea să-l găsească pe de altă parte în viață.

ființelor „amice”, care făcuseră totul ca să-l ruineze. În
Carnavali și al căror cântec de ordine era acum să se
golească în pământ Casa Thuringer, ce se clădise. De mai
cascăl rivală, știință de înfrângerea elevatelor și de
acceptarea delegaților sindicali, în loc de vătărilor a
seese armatei lor germane. În Carnavali n-a unsuț
le-aa a... Si doar... de mână de astăzi...
prieteni de... din aceeași clasă. Unde...
când...?

În casa lui... Casa Thuringer...
buc...
mă...
n...
to...
lucra...
lucra...
lucra...

În...
de...
contin...
n...
lucra...
de...
de...
si...
z...
z...

A...
n...
nu...
reda...

S...
Nu...
met...
ren...

A...
acest...

— Iată-mă revenită la zilele triste ale copilăriei...
când vindeam lucruri din casa...

Adrian, care nu mai primea nicio leafă, îi dăde...
sată...
Apo...

pe la lui, vreo mie de lei. Dar sursele acestea erau niște
surse pentru o casă a cărei stăpîni schimbau o cămașă
de noapte în fiecare dimineață, își hrăneau cîinii cu frip-
uri și fumau din două cer de lei pe zi havane. În curînd,
trebuia să aleaga între a fuma sau a minca, între cămașă
și a se schimba și lenjerie de încălzit casa.

Max și Bernard Thuringer nu șovăiră un minut. Ale-
geau havana și cer de lei, cămașă ale săptămînii. La fie-
care douăzeci zile, bătăina Carolina, trîndu-și ea greu
de cămașele umflate, se dădea în oas ca să vîndă vreun
obiect din casa agitată și să byutene, avînd totodată
gîndul să cîmîntă oca și să-și facă mica ei rezervă de
"schnaps". Fata Thuringer se-o făceau numai de pe a
unor de țigari. Cît despre carne, era mai simplu. Mama
și Adrian luau laun obiectul să spele fără să mai be-
latită.

Da, într-o zi, dormind de la Tabanul venia să aplice
gîndul pe toate mobile, pînă la cele mai mici lucruri.
Nu se nu mai putu fi vîndut. Nu mai avuina neri agitație
de casa să se servase. Dar cam nu se mai gaseau cîine
de ce bene își dăpis pe masa, nu fău nimeni nazuri
de stăpîni să șovăia în fața ei căpate și ea băgă de
gîr. Ucoi, chiar o mînat în picioare. Apoi, ea doi
mănușii și apăsă pe cîrle de for țigari și cu palto-
nel pe amîndouă și se pînă în casa casari
de la ea să nîmănate de frig. Caci, pațmăle lănae ce
de la ea erau pastate pentru bucatărie. În dormitoare nu
se mai fău a for de cît dimineața și seara, alt cît trebuia
pentru toaletă.

Felul acesta de a accepta nîmănate, fără un mîmîn,
Adrian îl găsi cioc. N-ar fi banet nîmănate să descopere
cîntă și cîmîn la oameni obîmîn, cu viața ușoară. Ana se
gata mîmîn ursuza, rîproșînd în fiecare zi surorilor ei,
Hedwig și Mizi, de a accepta să fie hrănite ca niște
cîntă. Hedwig, rîmînă, se dăse să se bage la stăpîn.
Cît de pînă Mizi, bîta fata de surcă drumul într-un chîp
de totu neașteptat.

Trănte lacomă, ea devenea tot ce-i cădea sub mînă.
Într-o zi, cum nu era nimic de mincat, descoperi prin
pîmîn niște mostre de grîu, pe care îl fierse cam pe
umătate, inghiti trei farfuri, ma după aia și mîmîn după

o "p'îmînă". Era o fată de vreo optzeci de kilograme, care se ținea încăpu în co clug.

Măritușa ei ocasiona cheltuieli teroase. Ana putea găsi sa nu se lase pe te la la, nu data cu ea, nu făcea singura luxul de a merge pe o asinență scumpă. Aici ea înghețuie că o pînse cîntec fu bunul Hasan, căruia mama lui Abdul Karim făcuse altă placă, altădată, cînd se arătase prin Tîlhatol tuc fu acela care se cîse pe loc ba în noaptea aceea însăși.

Pînă născu-se o altă moarte se întâmpla în casă, cînd mama și mama mămă învucatura, luă aceluia dîi Ibrahîm. Cel mai tînăr dintre cei doi frați, fine delecău, se căsătorise cu o fată de kiana insuficientă și cu înghid la sînu ei nu mai parea ca pînă și vasa puținul ce mînea. În noaptea cînd se făcuse la el, unde domina în gîlă, se arătase. Dîmnea, o dăbă pneumatică se decău, căci în casă mai erau zile.

Se se găsea tot un doctor care să-l îngrijească, nu un pînă se vede să se lăsa pe pata de moarte. El stătu cînd se făcuse. Abdul Karim și mama lui pătura, atîta și stătuzele lui, se cîntec și ba anu le pe dos, dar pînă era lăsat. Atunci, tîlhatol adevăr fu alos la curiozitatea femeilor care veneau să se reclame la ea, și acestea, tîlhatol se cîntec, se colizau atîte ci și alătura înghețuie pînă ca ea nu se cîntec se se poate închipui, a fostu bugetis armator, Bernard Thuringer. Ei învucă chiar să lăsa dădă la lăsat de odată.

— Nu pe să lăsa om de segar pe pămînt! se se lăsa. Se nate.

Acum sîrca care dîmnea în casă într-o fază născu. Nemai al guilor de lăsat se redasese la jarmatate. Și iată că în curînd, se și Thuringer și madam Caro'ina, care aveau să continue calvarul, nu mai fura așa de singuri.

Stîrca ei aznieci lor născu, raspîndîndu-se la maha'la, aceleași femei nenotocite, pe care Ana le ajutase altădată, venia acum în ajutorul ei. Ele erau tot așa de nenotocite ca în trecut, dar saracul știe și poate totdeauna să împartă ce are cu cineva mai sărac decît el.

Dealtfel, iarna, cînd munca este aproape inexistentă într-un port ca Brăila, numeroase gospodării de muncitori se bizuie pe ajutorul neamurilor de la țară, care le aduc ce au : un sac cu mălai ; o ciozvirtă de porc ; o baniță de fasole ori de linte ; slănină, ouă, ceapă, cartofi.

Aceste merinde modeste, uneori de calitate destul de mediocră, fură primite cu recunoștință de flămînzii din strada Grădinii Publice, în tot timpul lunii martie. Nu era zi în care o femeie să nu vină să scoată din coșniță partea ei de provizii, în această bucătărie pe care o cunoscuse, cu șase luni în urmă, bogată în mîncărurile cele mai fine, și care acum era rece și lipsită de toate. Ana nu mai putea să ofere nici măcar un ceai sau o cafea, și această mizerie nu părea s-o umilească. Dar plîngea des, și atunci cînd te așteptai mai puțin. Înfășurată într-o broboadă mare, ea petrecea ceasuri întregi stînd pe scăunel în fața mașinii de gătit, în care fisău două lemne ude.

Prietenele și cunoștințele ei nu se arătau deloc mirate de nenorocirea care o lovea. Pentru ele, lipsurile, sărăcia cumplită chiar, erau niște dușmani familiari, pe jumătate îmblinziți de faptul de a le simți încontinuu prezența. Și nimeni nu era la adăpostul ravagiilor lor. Nu pomeneau oare basmele de existența prinților deveniți cerșetori ? Trebuia deci să facă și ea ca toată lumea, să accepte viața așa cum este și să spere mereu, căci deznădejdea nu slujea la nimic.

Furnizorii, la rîndul lor, dădeau Anei aceleași îndemnuri. La început ei nu credeau în ruina casei Thuringer, dar, puțin cîte puțin, au recunoscut adevărul. Acum nu mai reclamau datoriile. Continuau să vie din dragoste. Era o casă care totdeauna plătise cu ochii închiși, îi făcuse să cîștige mulți bani. Și, spuneau ei : „ca în orice comerț, unde e cîștig e și pagubă“. Apoi, îi păstrau Ani o vie recunoștință pentru prietenia, bunătatea, afecțiunea ce le-o dovedise totdeauna. Amintindu-și de timpul cînd ea nu lipsise niciodată să le ofere o gustare caldă, acum considerară de datoria lor să aducă zahăr, ceai, cafea și chiar un sac de lemne, „ca să încălzim bucătăria și să ne mai spunem la verzi și uscate, cu vioioșie, ca altădată“. Ana prepara băuturile și plîngea încet.

D-l Max venea și el să accepte uneori o ceașcă de ceai la aceste umile sindrofii de la bucătărie. Atunci se trudea să vadă, cu privirea lui tulbure, și să înțeleagă pe acești datornici de care se temea și care se arătau atât de umani. Nenorocitul armator slăbise groaznic și suferea de o bronșită îndărătnică. Totuși, se considera fericit că a scăpat de închisoare. După ce își lichidase toate afacerile, rămăsese sărac lipit pământului, dar cu onoarea intactă. Peste puțin, o casă de comerț din Galați avea să-l angajeze ca director, asociat la beneficiu. Nu voia să moară. Era hotărît să lupte pînă la capăt și, dacă era cu putință, să creeze nevestei lui o viață independentă.

Adrian, redevenit zugrav, lucra pe socoteala lui de la începutul lui martie, văruind și vopsind mai ales cîrciumi, ai căror stăpîni profitau de lipsa de lucru ca să-și refacă prăvălia. Cum frigul și umezeala întîrziiau lucrul, împiedicînd vopseaua să se usuce, el se ducea să-și petreacă timpul liber lîngă Ana, care rămăsese în ochii lui aceeași creatură ideală, mult mai respectabilă de cînd suferea de o mizerie atât de neagră.

Mereu frumoasă și plină de grație, deși mai slabă și tristă, vizitele tînărului, statornicia lui amicală, o făceau fericită. Ea îl iubea acum frățește, așa cum dorise el totdeauna. Relațiile lor cordiale nici nu mai erau ascunse d-lui Max, care participa adesea la convorbirile pe care le aveau, seara mai ales, lîngă mașina de gătit. Blîndul neamț ținea mult la Adrian și într-o zi îi spuse nevestei lui că dacă moartea îl va surprinde în momentul de față, era fericit de a ști că avea „un prieten sigur care s-o protejeze“, ceea ce făcu pe Ana să roșească pînă la urechi.

Dar Adrian își prepara sufletul pentru mari încercări. Hotărît, toamna trecută, să se consacre mișcării muncitorești din orașul lui, el își schimbase acum cu totul orientarea, din cauză că, în timpul iernii, evenimente importante interveniseră. În comitetul sindical, propagandiști din București și chiar unii lucrători din oraș îl făceau să treacă drept „un camarad nesigur, gata la toate compromisiunile cu burghezia, pentru care avea simpatie“. Vechiul comitet, compus din oameni serioși, fusese înlocuit, cu sprijinul „Centrului“, cu indivizii cei mai puțin recomandabili

din port, niște ariviști al căror casier delapidă într-o zi banii organizației și trebui să fie deferit „justiției burgheze”. Adrian se convinsese că locul lui, un loc întreg așa cum îl înțelegea el, nu era printre acești „frați de clasă.”

Locul lui era cu atât mai puțin acolo, cu cât experiența, dureros umană, pe care o trăise în Casa Thüringer, îl fortificase în vechea lui credință că viața era prea complexă ca să poată fi închisă în compartimente dogmatice, așa cum i-o cereau pontifii socialiști de la București. Mihail avea dreptate : „Trebuie să fii mărginit, ca să poți activa cu frenezie sub drapelul acela, ca dealtfel sub orice drapel”.

Nu. El voia să fie liber de a suferi alături de oricine era învins de suferință, de soartă, așa cum se întâmplase cu cei doi frați armatori. Ei bine, da, el pătimea de nenorocirile care loviseră pe burghezii Thüringer și, dacă ar fi fost în puterea lui, ar fi făcut totul ca să-i ajute să se ridice.

„Inima mea, își zicea el, nu e simțitoare numai la suferința cutărei ori cutărei categorii sociale, ci la tot ce e suferință pe pământ. N-o să mă cîntească nimeni din credința asta, e zadarnic”.

Va rămîne singur, se înțelege. Nici o turmă umană nu îl va admite, nici nu-l va susține. Dar, în schimb, sufletul lui va fi deschis vieții întregi. Va iubi pe cutare om aci și va detesta pe cutare, dincolo. Nici o doctrină sau solidaritate nu-i va impune o acțiune nedreaptă. Mai curînd va pieri.

Într-o seară din primele zile ale lui aprilie se duse în strada Grădinii Publice, ca să-și ia adio de la bunii lui prieteni.

— Am primit o scrisoare de la Mihail, care se întoarce din Manciuria, zise el. Îmi dă întâlnire la București. Plec mâine.

— Iar noi, murmură Ana, cu ochii înroșiți de plîns, noi vom fi mîine în stradă. Ni s-au ridicat toate mobilele. Casa va fi ocupată mîine de noii chiriași.

Adrian fu copleșit de durere.

— Unde o să vă duceți ?

— Deocamdată, la Lina. Ea ne va da adăpost și hrană pînă cînd Max va ocupa postul de la Galați. Să sperăm că aceasta nu va întîrzia prea mult. Altfel...

Adrian îi îmbrățișă pe toți trei și plecă.

În Piața Sfinții Arhangheli, la lumina unui felinar, privirea îi căzu asupra unui afiș care anunța muncitorilor sosirea în oraș a lui Cristin propagandistul și conferința lui, chiar în seara aceea, la sediul sindicatului. Adrian, curios, se duse să îl asculte, dar în fața sălii de întrunire, înțesată de lume, de-abia putu să deschidă ușa cînd, vocea stridentă a lui Cristin, îl izbi cu acest crîmpei de frază :

— ...căci burghezia, lacomă de mari beneficii și solid apărată de baionete...

Adrian dădu îndărăt, închizînd repede ușa.

„Da, burghezia e ceea ce spui, dar ea mai poate fi încă ceva de care tu habar n-ai”.

Și se cufundă în noapte.